

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/105/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010409
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010409.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Františka Kováča v trestnej veci proti obžalovanému P. J., nar. XX.X.XXXX v D. nad S., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods.1 písm.c), písm.d) Tr.zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.8.2016, sp.zn. 1T/102/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. apríla 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.8.2016, sp.zn. 1T/102/2016, bol obžalovaný P. J. uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 15.04.2016 v čase okolo 21.00 hodiny v Handlovej na Švermovej ulici v parku za nemocnicou kúpil za 30 eur plastovú uzatvárateľnú krabičku valcovitého tvaru s obsahom 3 kusov igelitových sáčkov o rozmeroch 70 x 40 mm, v ktorých sa nachádzal rastlinný materiál rodu Cannabis (konopa) o celkovej hmotnosti sušiny 2,03 gramov s priemerným obsahom 16,7 percenta hmotnostných psychotropnej látky tetrahydrokanbinol (THC), čo predstavuje 339 mg čistého THC, čo zodpovedá najmenej 11-tim bežným jednorázovým dávkam drogy, ktoré u seba následne prechovával až do približne 22.20 hodiny na rôznych miestach v Handlovej a to až do času, kým na odstavnej ploche pri rybníku na Žiarskej ulici ich dobrovoľne vydal príslušníkom Policajného zboru SR, pričom látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradená v zmysle Zákona číslo 139/1998 Zb. O omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných a psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods.1 Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 51 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 51 ods.2 Trestného zákona, § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona mu okresný súd výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 61 ods.3 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 67 (šesťdesiatšedem) mesiacov. Podľa § 51 ods.3 písm. b) Trestného zákona mu tiež uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze počas plynutia skúšobnej doby požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky a podľa § 51 ods.4 písm. g) Trestného zákona povinnosť spočívajúcu v príkaze sa počas skúšobnej doby podrobiť v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 3T 74/2016 zo dňa 31.05.2016, ktorý prevzal dňa

24.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.07.2016, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že výrok o treste odňatia slobody považuje za nezákonný a neprimeraný, ktorý bol uložený ako podmienený s probačným dohľadom, pričom za zákonný a spravodlivý považuje nepodmienečný trest odňatia slobody. Okresný súd nesprávne aplikoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom boli použité ustanovenia § 38 ods. 2, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m) Trestného zákona a mali byť použité ustanovenia § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m).

V napadnutom rozsudku bol správne ukladaný súhrnný trest, kedy bol zrušovaný predchádzajúci trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 74/2016 z 31.05.2016, právoplatný dňa 05.07.2016. Avšak pri tomto predchádzajúcom - zrušovanom trestnom rozkaze nebola aplikovaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, čo bolo správne a zákonné, preto ani pri ukladaní súhrnného trestu nebolo možné priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože obžalovaný nenapomáhal pri objasňovaní celej zbierajúcej sa trestnej činnosti, za ktorú bol aktuálne ukladaný súhrnný trest. Navyše súd priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona zovšeobecnil tak, že na jej priznanie stačí vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. zák. na začiatku hlavného pojednávania, bez zohľadnenia akejkoľvek inej aktivity obžalovaného a výpovedí a aktivity obžalovaného v iných štádiách trestného konania. Prokurátor uviedol, že obžalovaný bol predsa usvedčovaný výpoveďami svedkov Mgr. Q. Y. a M. V., policajti videli, že jeho správanie nasvedčuje, že mohol byť pod vplyvom návykových látok, tieto látky síce na výzvu dobrovoľne vydal, ale policajti predsa mali možnosť v prípade nevydania veci dôležitej pre trestné konanie postupovať aj iným spôsobom v zmysle Trestného poriadku ako tieto veci zabezpečiť. Zákonodarca mal zavedením ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona ako poľahčujúcej okolnosti na mysli úplne inú formu aktivity a napomáhania páchatel'a príslušným orgánom, než ako vykladá súd v napadnutom rozsudku a priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti by malo zohľadňovať celú dôkaznú situáciu (prípadne aj aktivitu v inej trestnej veci). Vzhľadom na vyššie uvedené prichádzalo do úvahy ukladať trest v rámci upravenej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Trestného zákona, to je v rámci sadzby od 5 rokov 4 mesiace do 13 rokov 4 mesiace a s prihliadnutím na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k § 41 ods. 2 Trestného zákona už neprichádza do úvahy ani aplikácia § 38 ods. 7 Trestného zákona. K dôvodom zákonnosti a primeranosti ukladania nepodmienečného trestu prokurátor tiež uviedol, že obvinený P. J. bol ešte v roku 2015 odsúdený aj za ďalšie vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu a toto odsúdenie nebolo doposiaľ zahladené, pretože trest zákazu činnosti vykonaný nebol. Taktiež nemožno nevidieť 4 postihy za priestupky od roku 2010, z čoho 2 postihy sa týkajú požívania alkoholu na verejnom priestranstve. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje prokurátor výrok o treste za nesprávny a nezákonný a navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/102/2016 zo dňa 25.08.2016 zrušil vo výroku o treste z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d), e) Trestného poriadku a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom uloží obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 1, § 42 ods. 1, 41 ods. 2, § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Trestného zákona a pre výkon trestu ho zaradí podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň zruší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/74/2016 a uloží aj trest zákazu činnosti v trvaní 67 mesiacov.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zástupkyňa krajskej prokurátorky navrhla vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora s tým, aby krajský súd po zrušení výroku o treste obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, na výkon ktorého ho zaradí do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa k trestnému činu priznáva, úprimne ho ľutuje. Marihuanu mal pre vlastnú potrebu, pri vyšetrovaní spolupracoval a nerobil obštrukcie. Súčasne uviedol, že s užívaním marihuany skončil, rovnako ako so stretávaním sa s pochybnými ľuďmi. Našiel si novú

prácu, ktorá ho baví a zo zárobku pomáha svojej mame. Vyjadril sľub, že trest uložený súdom prvého stupňa postačuje na jeho nápravu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm.c), písm.d) Trestného zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na všetky dôležité skutočnosti a zásady, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný a to rozsudkom

Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T 193/15 z 08.12.2015, právoplatným

dňa 08.12.2015, a to pre prečin podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, pričom mu

bol uložený peňažný trest 350,- eur, ktorý uhradil 11.12.2015 a zároveň mu bol

uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 1 rok, od výkonu zvyšku

ktorého bolo upustené dňa 03.03.2016, pričom mu bola stanovená skúšobná doba na 8 mesiacov,

do 4. novembra 2016. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn.

3T/74/2016 z 31.05.2016, právoplatným dňa 05.07.2016 a to pre prečin podľa § 289 ods. 2 Trestného

zákona, pričom mu bol uložený podmienený trest 3 mesiace so skúšobnou dobou 18 mesiacov a

bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 67 mesiacov. Priestupkovo bol

od roku 2010 postihnutý štyrikrát, z toho dvakrát za požívanie alkoholu na verejnom priestranstve a

dvakrát za drobné priestupky na úseku dopravy. Vzhľadom k tomu, že prejednávanej trestnej činnosti

sa obžalovaný dopustil skôr, ako bol vyhlásený trestný rozkaz Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn.

3T/74/2016 zo dňa 31.05.2016 (doručený obžalovanému dňa 24.06.2016), správne okresný súd ukladal

súhrnný trest s použitím § 42 ods.1, § 41 ods.2 Trestného zákona. Okresný súd u obžalovaného

zistil dve priťažujúce okolnosti, jednu podľa § 37 písm. m) Tr.zák. (už bol za trestný čin odsúdený)

a druhú podľa § 37 písm. h) Tr.zák. z dôvodu, že obžalovaný spáchal dva trestné činy, za ktoré mu

ukladal súhrnný trest s použitím § 41 ods.2 Tr.zák. Na druhej strane obžalovanému priznal správne

dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr.zák., pretože obžalovaný sa k spáchaniu

trestnej činnosti doznal, túto oľutoval a napomáhal svojim priznaním pri objasňovaní trestnej činnosti

príslušným orgánom, čo vyplýva nielen z jeho priznania pred súdom, ale i z výpovede v prípravnom

konaní po vznesení obvinenia. Pritom sám prokurátor v odôvodnení podanej obžaloby poukazoval

na priznanie obžalovaného už v prípravnom konaní. Skutočnosť, že vo veci boli zabezpečené aj iné

dôkazy svedčiace o vine obžalovaného neznamena, že priznanie obvineného k spáchaniu trestného činu

možno z tohto dôvodu ignorovať a neprihliadať naň. Výpoveď obvineného, resp. obžalovaného je totiž

dôkazom, ktorý má rovnakú dôkaznú silu ako dôkazy iné a je potrebné aj tento dôkaz hodnotiť v zmysle

zásad trestného konania nielen pri rozhodovaní o vine, ale aj treste. Rovnako u predchádzajúceho

odsúdenia vo veci trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 74/2016 z 31.05.2016

krajský súd zistil preskúmaním tohto spisu, že i v tejto veci sa obžalovaný od počiatku priznal k spáchaniu

trestnej činnosti a možno konštatovať, že tak napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, aj keď

mu predmetným trestným rozkazom táto poľahčujúca okolnosť z neznámych dôvodov (trestný rozkaz

neobsahuje odôvodnenie) priznaná nebola. Z uvedených dôvodov preto neobstoja odvolacie námietky

prokurátora, že súd túto poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr.zák. priznal obžalovanému len

s poukazom na jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. zák. pred súdom, bez akejkoľvek inej

aktivity obžalovaného.

Naopak ak by prokurátor dôsledne preskúmal napadnutý výrok o treste, musel by dôjsť tak ako i krajský súd k záveru, že okresný súd u obžalovaného naopak nesprávne zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr.zák. s poukazom na to, že obžalovaný spáchal dva trestné činy, za ktoré mu potom ukladal súhrnný trest. Krajský súd však uvádza, že spáchanie viacerých trestných činov ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252337'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) Tr. zák. sa nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, ukladať úhrnný (súhrnný) trest a aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., tak ako tomu bolo v prejednávanej veci. Spáchanie viacerých trestných činov, z ktorých je aspoň jeden zločinom, je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa citovaného ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. Okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (v jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252341'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr.zák.). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu, ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252337'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák., bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252338'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. zák. (viď Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR Tpj 104/2009). Napriek tomu, že okresný súd nesprávne použil túto priťažujúcu okolnosť, čo by za iných okolností malo za následok zmenu napadnutého rozsudku, krajský súd s poukazom na ustanovenie § 317 ods.1 Tr.por. posledná veta, § 371 ods.1 písm. i/ Tr.por., § 371 ods.5 Tr.por. dospel k záveru, že takéto porušenie zásadným spôsobom neovplyvnilo postavenie obžalovaného. Vychádzal pritom zo zistenia, že správne mal okresný súd ukladať trest s použitím § 38 ods. 3 Tr.zák., čo by malo za následok úpravu len hornej hranice trestnej sadzby, nie spodnej, pričom obžalovanému bol okresným súdom uložený trest na spodnej hranici sadzby, ktorá sa nemenila.

Krajský súd potom zvažoval, či s prihliadnutím na ustanovenie § 34 ods. 1, ods.3, ods. 4 Tr. zák., teda hodnotiac všetky dôležité skutočnosti a zásady z hľadiska ukladania trestu, je trest uložený súdom prvého stupňa v prejednávanej veci primeraný.

Pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Pritom je nutné poukázať na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, jeho úprimné doзнание a oľutovanie. Uvedené má potom vplyv na vyhodnotenie účelu trestu z hľadiska individuálnej prevencie. Zohľadniac vyššie uvedené, dospel aj odvolací súd k záveru, že aj napriek spáchaniu pomerne závažnej trestnej činnosti, nie je nutné s prihliadnutím na okolnosti prípadu a jeho osobné pomery vplyvať na obžalovaného priamym výkonom trestu odňatia slobody, ale účel trestu je možno dosiahnuť aj trestom odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom. Preto súhrnný trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 67 mesiacov a so zákazom v čase plynutia skúšobnej doby požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky a súčasne uloženým príkazom podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediálnym úradníkom v skúšobnej dobe sociálnemu výcviku, považuje aj odvolací súd za primeraný. Zároveň správne okresný súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi, sp.zn. 3T 74/2016 zo dňa 31.05.2016, právoplatného dňa 05.07.2016, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Odvolací súd nezistil, že by takto uložený trest bol neprimerane mierny, pričom podľa presvedčenia súdu bude mať na obžalovaného dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho protispoločenského konania a bude ním tiež splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák.

Z týchto dôvodov odvolanie prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný

prostriedok.